

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom raste male stvari, a nasloga sve pokvari.“ Nar. Pol.

Predplata s poštarinom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za cijelu godinu. Razmjerno 1 for., a seljake 50 novč. za pol godinu. Izvan Carevina više poštarina. Učje se najje najmanje 8 seljaka te su voljni, da im list seljansko svim ukupno jed jedinim zavojem i imenom, davat ćemo za 70 novč. na godinu svakomu. Novci se šalju kroz poštarinu. **Naznačnici.** Imo, prozimo i najbližu Poštu valja jasno označiti. **Kona List** nedođe na vrijeme, neka to javi odpravnitru u otvorenu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarina, napisar izvana **Reklamacija.** Tko List prima, i čiti, ako ja poštem, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIŠTVO I ODPRAVNIŠTVO

nalazno se
Tipografija Figli di C. Amati, via della Zonta, N. 7.

Pisma se šalju plaćeno poštarine. **Viesti, dopisi i drugi episi** štampaju se ili u cilosti ili u izvadku, naime prema svojoj vrijednosti i smjeru oroga Lta. Ne-
podpisani se dopisi nepotrebluju. **Osobna napadajna i čisto sukromne stvari** nenalaze mjesta u ovom Listu. **Priobćena** se pisma tiskaju po 5 novč. svaki redak. **Oglasi** od 8 redaka stoji 60 novč., a svaki redak čitavo 6 novč. i to u slučaju oporotavanja po što se pogodno oglašnik i odpravnitru. **Dopisi** se nevrataju. **Uredništvo i odpravnitru,** ostim izvanrednih slučajevah, nedopisaju, nego putem svoje **Zastavnice.**

Poziv na Predplatu.

Godina 1879. bit će „Našoj Slogi“ deseta, a našoj neslogi i nemaru bila zadnja! Zelim smo ovaj list štampati svakoga tjedna, ali je za sada nemoguće. Tekom godine možda i do toga dođemo.

Odličili smo u podlistku štampati hrvatske narodne pjesme iz Istre, kojih nam poslaše mnogi prijatelji; a druge ćemo pobrati iz knjigah, u kojih su već štampane. Ufamo se, da će nam još koji prijatelj i rodoljub priposlati pjesamah, posloviceah, zagonekakah i pripovijestih onako verno, i u onom dijalektu, u kojem jih je čuo.

To ćemo sve onda izdavati u snopčićih i za malu cijenu, da bude svatko mogao složeno imati.

Preporučamo svim rodoljubom, da nam dopisuju iz svojih krajevah po istini sve, što misle da je vrijedno. Štampat ćemo cijelo ili medju različitim viesti, kako bude prilicnije. Molimo, da se dopisi pišu na polovicu linije,

Predplata s poštarinom za cijelu godinu stoji samo 2 f., a za seljake samo 1 f. Za pol godine polovicu, izvan Carevina za poštarinu više.

Ali ako se nadje barem osam seljakah pod jednom poštom, i voljni su pod jednim zavojem i imenom dobitivati list, onda pušćamo za 70 novč. na godinu svakomu. Poštu, ime i pridjevak valja jasno naznačiti. Ako tko nedobiva lista na dobu, neka se potuži u pismu nezapečaćenom i izvana napiše uz Adresu „**Reklamacija**“. Za takovo pismo neplaća se poštarine.

Novce ne treba pošiljati u zapečaćenu listu, jer je predrago, nego se uzme poštarska naputnica (Vaglia

postale, Postanweisung), po kojoj je cijenje, a i mjesta ima na njoj dosta, da se napiše ime, vrijeme za koje se plaća, i što se drugo želi.

Tko nam prvoga broja nevrati, držat ćemo ga za predbrojnika.

Nego ovdje nam je opomenuti sve one p. n. predbrojnik, koji nam još nisu platili lanjske ili dodar predlanjske predplate, da to što prije učina, da pak ne bude neprilika ni nam ni njim!

Uredništvo „Naše Sloga“

Tipografija Figli di C. Amati, via della Zonta N. 7 u Trstu.

Kojim smjerom da se krene?

Kako se je bilo daleko doprlo sa italijanštvom u Istri u novije vrijeme, vidi se s toga, što se je zavelo u sve urede, nesamo občinske nego i u državne, političke, sudbene, porezne, poštarske, brzojavne, talijanski jezik kao jedini službeni. Vidi se s toga, što se je već manje sve niže škole poitalijančilo; što se je učitelje odgajalo talijanski, a kao iz milosti one, koji su htjeli, učelo hrvatski; što je i kod školskih oblasti bio talijanski jezik kao jedini službeni zemaljski. Vidi se s toga, što se je c. kr. kotarski sud, unatoč odluci c. kr. prizivnog suda, protivno uhajziti pogodnu kupoprodaju samo s toga, jer je hrvatski pisana bila. Vidi se s toga, što se c. kr. nadzornik (jur tada u službi, ili nastupivši ju odmah zatim) nije ustručavao u svojoj knjizi nazvati Istru posljednjom pokrajinom Italije. Vidi se iz svega. Vidi se iz mnogobrojnih izvajah privrženosti, potajnih i javnih, ustmenih i pismenih naprama vladajućoj kući

italijanskoj a neprivrženosti naprama našoj u najnovije vrijeme — po nekih stanovnicah Istre.

Napokom prodranilo je to i naše krmilare, koji su pomogli stvariti to stanje. Svojim uvidjavnosti ili opomenuti što s višega, što s nižega, zapazili su, da su na krivu putu, da se tako nesnje dalje, da se tako neradi na korist svoga premilostivoga gospodara nit njegove prejasne kuće, dapače da se tako proti probitkom istoga glavara i njegove obitelji radi.

Uvidjeli su, da valja krmilom okrenuti.

Kojim smjerom imaju krenuti, čini se, da još nit sad nisu posve na čistu. Mi jesmo, pak ćemo svoju iskreno reći, a oni neka ju hladno promozgaju, te neka vide, imamo li pravo.

Videć mi, kako nam se djecu odgaja — u ob odgoju ovisi sreća ili nesreća državljanah i vladarah: kako nam se u srednjih školah pripravija mladice k višoj naobrazbi; kako se na učiteljstih odgaja buduće učitelje i učiteljice našega naroda; kako se veće pazi, da se naši mladici i djevojičice njemački nauče, nego da se naobraze; kako se nagradjuje one, koji koliko njemački i u pucekoj školi uče; kako se hoće, da naši učitelji i učiteljice i iz njemačkoga izpit rade, s toga valja, da se pak i u pucekoj škole njemački učevni jezik zavede: videć mi sve to sudimo, da se našim krmilarom nekakvo germanstvo u glavni roji, da nam misle talijanštvo sa njemačtvom zamjeniti, da nas hoće ponjemčiti.

U tom neće uspjjeti, to jim je uzaludnan posao. To je proti vječnim zakonom prirode. Proti tomu govore pokušaji jur učinjeni. To je proti probitkom naše prejasne kuće. To je proti pisanim državnim zakonom.

Gledajte tu božju prirodu. Sve se po njezinah zakonih razvija, sve po njih usavršuje. A čovjek, najplemenitiji stvor u njoj, da se od nje odalji, da se njoj izneveri?! Sila ga proti njoj, a ona će ti se prije ili kasnije osvetiti.

Listajte povjest, tu učiteljicu svieta. Stoljeća i stoljeća bili nam Niemci u zemlji gospodari. Vladali nam Kadolahi, Eppensteini, Sponheim-Ostenburgi, Andechls-Merani, Walsee i kako se sve zovu. Vladali nam oni i čela njihovih po cijeloj zemlji raztresena. Po svoj imali su svojih utvrđenih gradovah, sva zemljišta bila su njihovah (što nisu bila benetačka), svi stanovnici naši pračdjedovi i djedovi, bili njim kmeti ili suznji. Oni su pomrli, gradovi jim se razrušili, zemljišta prešla su u druge ruke: kmeti prestali su biti kmeti ili suznji, ali nisu prestali biti ljudi, nisu prestali biti Hrvati. Evo nas potomakah njihovih, koji o tom najbolje svjedočimo. — I novija povjest bilježi pokušajah ponjemčiti nas. U samom ovom stoljeću zavelo se je bilo skoro po cijeloj zemlji njemački jezik kao službeni u uredih, kao učevni u svih školah ne samo srednjih nego i nižih, u normalkah. I taj pokus pokazao se jalovim: novacah se je mnogo potrošilo, nas se je malo naučilo, a nikoga ponjemčilo: mi smo još tu kao Hrvati. Dapače taj pokus pokazao se je nesamo jalovim, nego i štetnim, pogibeljnim po državu samu, po probitke naše prejasne vladajuće kuće.

Tudanj naši mladici, siljeni učiti se njemački, ili su zapuštili škole nemogav napredovati, ili su se naučili veće kao papige, nego kao razumni ljudi, ono što se je od njih zahtjevalo. Malo jih se je pobolje njemački naučilo, malo jih se je naobrazilo. Mnozina tezeća za pravom naobrazbom posegnula je za hrvatskom ili talijanskom

PODLISTAK.

HRVATSKE NARODNE PJESME

što se pjevaju

PO ISTRI I KVARNERSKIH OTOCIIH.

Uprava „Naše Sloga“ držala je od prvoga početka, da će se mnogo odužiti narodnoj stvari, ako pobere sve blago jezika hrvatskoga po Istri, pak to u zgodna doba štampom jednada evietu, neka sudi koliko još ima krepčine u ovom narodu, što je cijelo vjekove zapušteno dramao ni neznajući, da je u do velike čiteltelj, koja još izumra, znamenite kuće, koja se još izkopača nije. I tako božjom pomoću počimamo štampati današnjim brojem narodne pjesme, što se pjevaju po Istri i Kvarnerskih Otciih. Ali prije mišlimo, da nam je kojista spomenuti, to za prošlo što je učinjeno, to za buduće što se ima učiniti. Pjesamah imamo baš mnogo. Zahvaliti nam je na tom sljedećoj gospodi:

Mihovitu Laginji, dub. pomoćniku u Lovranu; za nekoga pjesme iz istočno Istre; *Antunu Fabrisu*, dub. pomoćniku u Lindaru kod Pazina, koj je još djakom tamo pobilježilo koješta;

Mikulu Lukčiću, učitelju u Milobnici-Selu na otoku Krku;

Blažu Košari, sada dub. pomoćniku u Kavranu (dolnja Istra), koj je na svom domu u Promonturu, pobrao divnih junačkih pjesmah;

G. Poljaninu, (Dru. med. G... u) za ono što je još učenik g. 1859 sabrao u Okolici Dobrinjskoj na otoku Krku i po Vinodolu; *Petru Traviću*, sada slušatelju filosofije u Graacu. I on je sakupio još gimnazijalac liepu sbirku pjesamah iz Dobrinjštine, te iz *Umijah* niže Lošnjah;

Jakovu Volčiću, sada kapelanu u Zarečju kod Pazina. Taj poštovani starina, tvrđ prijatelj pokojnog Frana Kureloca, doselivši se k nam iz Kranjsko pravo je ponjio svoje poslilstvo. Došao je brat k bratu, učitelj k neukomu, tještitelj nevoljnomu. Kad se još iz Istre od tisuć glasovah glasa čulo njo, Volčić je dojavljivao u Slov. Glasnik i u Novice, svo-
to mu se je činilo vrednijega. Kolike poslovice i druge rečenice je protumačena on u novine zabranio!, najmanji spomenik naše

stare on je svieta oznanio! Njegovih je pjesamah mnogo. Poslao nam jih je u dva puta pismi od god. 1873 i 1874, punim rodoljubnog žara. Da nam je samo više Volčićah! Sad nam valja koju reći o samih pjesmah.

One nisu sve pobrane kako bi imale biti, al to je opostivno, jer nije najlaglja stvar zapisati pjesmu na na dlaku onako, kako si ju čuo. Ipak mi ćemo jih štampati, kako su nam napisane. Vremenom ufamo se od samih sabirača i od drugih rodoljubah, da će „N. Sloga“ u ruci sve popraviti, gdje bi što pogrešno bilo naznačeno. Ali da se razumijemo. Nevajla mišliti, da se svaka pjesma može reći krivo zabilježena; jer istu pjesmu pjevaju dva sela svako na svoj način, to glede stvari same, to glede izgovora. Zato ćemo mi u ovom izdanju zabilježiti, gdje se pjesma pjeva, pak onaj koj se tako desi, neka popravi, što bi krivo bilo, te nam u prilici blaghotno pripisajlje.

Pjesme su sadržaja vrlo različnoga, junačke, ljubavne, poučne, pobožne, a ima i vragoljanskih. Ali pametan čovjek neće zamjeriti, da i te štampamo, neka svo dodje na vidjelo. Slaba izpovjed bila bi ona, gdje bismo se samo dobri prikazivali. Narodni karakter tek se onda može ocijeniti, ako poznas sve vlastitosti i dobre i zle.

Po mogućnosti porodati ćemo pjesme tako da budu prvo junačke, onda pobožne, pak povjestne ljubavne. Kako smo već oglašili u pozivu na predplatu, izdati će se ove pjesme i posebice u sveučiliših. Na dobitak nećemo gledati, samo da se štampa plati.

Napokon još jednu: Naša je nakana, kako spomenusmo, sve pobrati, što će na dan sada za nas svjedočiti: i pjesme i poslovice i uganjke i pride i običaje i gatanja, jednom besjedom sve, u čem se razlikujemo od drugih zemljakah — sve, što je naša osobina. Kazuju nam, da su divni ženitbeni običaji u doljoj Istri. To izgiba od dana do dana, a nikoga nije, da bi pobrao i verno popisao. Ufamo se stalno, da će ovom prilikom mnogi, osobito mladji naši svćenici, na to pomisliti, pak tako liepo ime zaslužiti, kako ga je zaslužio Jakov Volčić i ostala po izbor družba, koju spomenusmo.

Pod svakom pjesmom naznačiti ćemo iz čije je sbirke, a to pokraćeno:

Volč.	—	roči	—	Volčićova	sbirka
Polj.	—	—	—	Poljaninova	„
Luk.	—	—	—	Lukčićeva	„
Urav.	—	—	—	Uravičeva	„
Koš.	—	—	—	Košarina	„
Fab.	—	—	—	Fabrisova	„
p. Lag.	—	—	—	papa Laginje	„ itd.

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rasta male stvari, a nesloga sve pokvari" Nar. Posl.

Predplata s poštarinom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za cijelu godinu. Razmjerno 1 for., a seljake 60 novč. za pol godine. Izvan Corotino riva poštarina, ovdje se najla najmanje 3 seljaka to su točji, da im list šalje svim ukupno jed jednim zarovim i imenom, darat čemo za 70 novč. na godinu svakomu. Novel se šalje kroz poštarsku Naznačnicu. Imo, prezimo i najbliža Poštu valja jasno označiti. Kamu List nedodje na vrlo, noka to jari odpravnitva u otvoronu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarina, napisat izvana Reklamacija. Tko List rima j drit, ako je pošta, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIŠTVO I ODPRAVNIŠTVO

nalaze se

Tipografa Figli di C. Amati, Via della Zonta, N. 7.

Pisma se šalju platjeno poštarino. Vjesti, dopisi i drugi spisi štampaju se ili u cijelosti ili u izvradku, naimo prema svojoj vrijednosti i smjeru oroga Lista. Ne- podplisani se dopisi neupotrebljuju. Osobna napadaanja i čisto sukradne stvari nimalo nimalo mjestu u ovom Listu. Priobćena se pisma idaju po 5 novč. svaki redak. Oglasi od 8 redakih stoje 60 novč., a svaki redak svaki se u novčih; li u slučaju opotovanja po što se pogodno oglašnik i odpravnitvo. Dopisi se nevršeću. Ured- nitvo i odpravnitvo, osim izvanrednih slučajevah, neodopisaju, nego putem svoje Lestnice.

Poziv na Predplatu.

Godina 1879. bit će "Našoj Slogi" Meseta, a našoj neslogi i nemaru bila zadaja! Želili smo ovaj list štampati svakoga jednana, ali je za sada nemoguće. Tekom godine možda i do toga dođemo.

Odlučili smo u podlistku štampati hrvatske narodne pjesme iz Istre, kojih nam pošlase mnogi prijatelji; a druge ćemo pobrati iz knjigah, u kojih su već štampane. Ufamo se, da će nam još koji prijatelj i rodoljub priposlati pjesamah, posloviceah, zagonetkah i pripovjestih onako verno, i u onom dijalektu, u kojem jih je čuo.

To ćemo sve onda izdavati u snopčić i za malu cijenu, da bude svaklo mogao složeno imati.

Preporučamo svim rodoljubom, da nam dopišu iz svojih krajevah po istini sve, što misle da je vrijedno. Štampat ćemo cijelo ili medju različitim vjesti, kako bude priliječno. Molimo, da se dopisi pišu na polovicu linije.

Predplata s poštarinom za cijelu godinu stoji samo 2 f., a za seljake samo 1 f. Za pol godine polovicu. Izvan Carevine za poštarinu više.

Ali ako se nadje barem osam seljakah pod jednom poštom, i voljni su pod jednim zavojem i imenom dobivati list, onda pušćamo za 70 novč. na godinu svakomu. Poštu, ime i pridjeve valja jasno naznačiti. Ako tko nedobiva lista na dobu, neka se potuži u pismu nezapečaćenom i izvana napiše uz Adresu "Reklamacija". Za takovo pismo neplaća se poštarina.

Novce netreba pošiljati u zapečaćenu listu, jer je predrago, nego se uzme poštarska naputnica (Vaglia

postale, Postanweisung), po kojoj je cijenije, a i mjesta ima na njoj dosta, da se napiše ime, vrijeme za koje se plaća, i što se drugo želi.

Tko nam prvoga broja nevrati, držat ćemo ga za predbrojnika.

Nego ovdje nam je opomenuti sve one p. n. predbrojnike, koji nam još ne su platili lanjske li dodar predlanjske predplate, da to što prije učine, da pak ne bude neprilika ni nam ni njim!

Uredništvo "Naše Sloge"

Tipografa Figli di C. Amati, via della Zonta N. 7 u Trstu.

Kojim smjerom da se krene?

Kako se je bilo daleko doprio sa italijanstvom u Istri u novije vrijeme, vidi se s toga, što se je zavelo u sve urede, nesamo obćinske nego i u državne, političke, sudbene, porezne, poštarske, brozjavne, talijanski jezik kao jedini službeni. Vidi se s toga, što se je veće manje sve niže škole poitalijančilo; što se je učiteljje odgajalo talijanski, a kao iz milosti one, koji su htjeli, učelo hrvatski; što je i kod školskih oblasti bio talijanski jezik kao jedini službeni zemaljski. Vidi se s toga, što se je c. kr. kotarski sud, unatoč odluci c. kr. prizivnoga suda, protivio uknjižiti pogodbu kupoprodaja samo s toga, jer je hrvatski pisana bila. Vidi se s toga, što se c. kr. nadzornik (jur tada u službi, ili nastupivši ju odmah zatim) nije ustručavao u svojoj knjizi nazvati Istru posljednjom pokrajinom Italije. Vidi se iz svega. Vidi se iz mnogobrojnih izjavah privrženosti, potajnih i javnih, ustmenih i pismenih naprama vladajućoj kući

italijanskoj a neprivrženosti naprama našoj u najnovije vrijeme — po nekih stanovnicih Istre.

Napokom prodranilo je to i naše krmilare, koji su pomogli stvarati to stanje. Svojom uvidjavnosti ili opomenuti što s višega, što s nižega, zapazili su, da su na krivu putu, da se tako nesmjig dalje, da se tako neradi na korist svoga premilostivoga gospodara nit njegove prejasne kuće, dapače da se tako proti protikom istoga glavarah i njegove obitelji radi.

Uvidjeli su, da valja krmilom okrenuti.

Kojim smjerom imaju krenuti, čini se, da još nit sad nisu posve na čistu. Mi jesmo, pak ćemo svoju iskreno reći, a oni neka ju hladno promozgaju, te neka vide, imamo li pravo.

Videć mi, kako nam se djecu odgaja — a ob odgoju ovisi sreća ili nesreća državljanah i vladarah: kako nam se u srednjih školah pripravljia mladice k visoj naobrazbi; kako se na učiteljstih odgaja buduće učitelje i učiteljice našega naroda; kako se veće pazi, da se naši mladici i djevojiče njevažni nauče, nego da se naobrazje; kako se magradjuje one, koji koliko njevažni i pučkoj školi uče; kako se hoće, da naši učitelji i učiteljice i iz njemačkoga izpit rade, s toga valjda, da se pak i u pučke škole njevažni učevni jezik zavede: videći mi sve to sudimo, da se našim krmilaram nekakovo germanstvo u glavij roji, da nam misle talijanstvo sa njemačtvom zamjeniti, da nas hoće ponjemčiti.

U tom nece uspjeli, to jim je uzaludan posao. To je proti vječnim zakonom prirode. Proti tomu govore pokušaji jur učinjani. To je proti protikom naše prejasne kuće. To je proti pisanim državnim zakonom.

Gledajte tu bozju prirodu. Sve se po njezinih zakonih razvija, sve po njih usavršuje. A čovjek, najplemenitiji stvor u njoj, da se od nje odalji, da se njoj iznevjeri?! Sili ga proti njoj, a ona će ti se prije ili kasnije osvetiti.

Listajte povjest, tu učiteljicu svieta. Stoljeća i stoljeća bili nam Niemci u zemlji gospodari. Vladali nam Kadolahi, Eppensteini, Sponheim-Ostenburgi, Andechs-Merani, Walsee i kako se sve zovu. Vladali nam oni i četa njihovih po cijeloj zemlji raztresena. Po svoji imali su svojih utvrđenih gradovah, sva zemljišta bila su njihovah (što nisu bila benelačka), svi stanovnici naši djedovi i tjeđevi. bili njim kmeti ili suznji. Oni su pomrli, gradovi jim se razrušili, zemljišta prešla su u druge ruke: kmeti prestali su biti kmeti ili suznji, ali nisu prestali biti ljudi, nisu prestali biti Hrvati. Evo nas potomakah njihovih, koji o tom najbolje svjedočimo. — I novija povjest bilježi pokušajah ponjemčiti nas. U samom ovom stoljeću zavelo se je bilo skoro po cijeloj zemlji njemački jezik kao službeni u uređih, kao učevni u svih školah ne samo srednjih nego i nižih, u normalkah. I taj pokus pokazao se jalovim: novacah se je mnogo potrošilo, nas se je malo naučilo, a nekoga ponjemčilo: mi smo još tu kao Hrvati. Dapače taj pokus pokazao se je nesamo jalovim, nego i štetnim, pogibeljnim po državu samu, po protibke naše prejasne vladajuće kuće.

Tadanji naši mladici, siljeni učiti se njemački, ili su zapustili škole nemogav napredovati, ili su se naučili veće kao papige, nego kao razumni ljudi, ono što se je od njih zahtjevalo. Malo jih se je pobolje njemački naučilo, malo jih se je naobrazilo. Množina težeća za pravom naobrazbom posegnula je za hrvatskom ili talijanskom

PODLISTAK

HRVATSKE

NARODNE PJESME

što se pjevaču

PO ISTRI I KVARNERSKIH OTOČIH.

Uprava "Naše Sloge" držala je od prvoga početka, da će se mnogo odužiti narodnoj stvari, ako pobere sve blago jezika hrvatskoga po Istri, pak to u zgodno doba štampom pveda svietu, neka sudi koliko još ima krepčine u ovom narodu, što je cijelo vjekova zapušten dremalo ni neznajući, da je udo velika čititelji, koja još izumrla, znamenite kuće, koja se još izkopala nije. I tako božjom pomoću počinjamo štampati današnjim brojom narodne pjesme, što se pjevaju po Istri i Kvarnerskih Otočih. Ali prije mislimo, da nam je hojesta spomenuti, to za prošlo što je učinjeno, to za buduće što se ima učiniti, Pjesmah imamo baš mnogo. Zahvaliti nam je na tom stidećoj gospodi:

Mihovitu Laginji, duh. pomoćniku u Lovranu; za nekoje pjesme iz istočno Istre; Antunu Fabrisu, duh. pomoćniku u Lindaru kod Pazina, koj je još djakom tamo pobilježilo kojesta; Mikulu Lakačiću, učitelju u Milobniči-Seltu na otoku Krku;

Blažu Košari, sada duh. pomoćniku u Kavranu (dolinja Istria), koj je na svoem domu u Promonturu, pobrao divnih junačkih pjesmah;

G. Poljaninu, (Dru. med. G... u) za ono što je još učenik g. 1859 sabrao u Okolici Dobrinjskoj na otoku Krku i po Vinodolu; Petru Uraviću, sada slušateljju filosofije u Gracu. I on je sakupio još gimnazijalac liepu sbirku pjesmah iz Dobrinjstine; te iz Unjahn niže Lošinja;

Jakovu Volčiću, sada kapelanu u Zarečju kod Pazina. Taj poštovani starina, trvd prijatelj pokojnog Frana Kurela, doselivši se k nam iz Kraunjske pravo je pojmio sroje poslanstvo. Dosa je brat k bratu, učitelj k nekumu, tješitelj nevoljnemu. Kad se još iz Istre od tisuć glasovah glasa čulo nije, Volčić je dojavljivač u Slov. Glasnik i u Novice, sve što mu se je činilo vrednijega. Kolike poslovice i druge rečenice je protumačeno on u novine zabranio, najmanji spomenik naše

starine on je svietu oznazio! Njegovih je pjesamah mnogo. Poslao nam jih je u dva puta pismi od god. 1873 i 1874, punimi rodoljubnog žara. Da nam je samo više Volčićah! Sad nam valja koju reći o samih pjesmah.

One nisu sve pobrane kako bi imale biti, al to je oprostivo, jer nije najlaglja stvar zapisati pjesmu ma na dlaku onako, kako si ju čuo. Ipak mi ćemo jih štampati, kako su nam napisane. Vremenom ufamo se od samih sabiračah i od drugih rodoljubah, da će "N. Slogom" u ruci sve popraviti, gdje bi što pogrešno bilo naznačeno. Ali da se razumijemo. Nevalja mišliti, da se svaka pjesma može reći krivo zabilježena; jer istu pjesmu pjevaju dva sola svako na svoj način, to glede stvari same, to glede izgovora. Zato ćemo mi u ovom izdanju zabilježili, gdje se pjesma pjeva, pak onaj koj se tako desi, neka popravi, što bi krivo bilo, te nam u prišli blagohotno priposlaje.

Pjesme su sadržaja vrlo različenoga, junačke, ljubavne, poučne, pobožne, a ima i vrugoljanskih. Ali pametan čovjek neće zamjeriti, da i te štampamo, neka sve dođe na vidjelo. Slaba izpovjedi bila bi ona, gdje bismo se samo dobri prikazivali. Narodni karakter tek se onda može ocieniti, ako poznas sve vlastitosti i dobre i zle.

Po mogućnosti poredati ćemo pjesme tako da budu prvo junačke, onda pobožne, pak povjestne ljubavne. Kako smo već oglašili u pozivu na predplatu, izdati će se ove pjesme i posebice u svešnjich. Na dobitak ćemo gledati, samo da se štampa plati.

Napokon još jednu:

Naša je nakana, kao spomenismo, sve pobrati, što će na dan sada za nas svjedočiti: i pjesmo i poslovice i ugankje i priče i običaje i gatanja, jednom besjedom sve, u čem se razlikujemo od drugih zemljakah — sve, što je naša osobina. Kaznju nam, da su divni konitbeni običaji u dolnoj Istri. To izgiba od dana do dana, a nekoga nije, da bi pobrao i verno popisao. Ufamo se stalno, da će ovom prilikom mnogi, osobito mladji naši svećenici, na to pomisliti, pak tako liepo ime zaslužiti, kako ga je zaslužio Jakov Volčić i ostala po izbor družba, koju spomenismo.

Fod svakom pjesmom naznačiti ćemo iz čije je sbirke, a to pokraćeno:

Volč. sb. — reči će — Volčićeva sbirka
Polj. — — — — Poljaninova
Luk. — — — — Lunkačićeva
Urv. — — — — Uravićeva
Koš. — — — — Košarina
Fab. — — — — Fabrisova
p. Lag. — — — — popa Laginja " itd.

knjigom. Hrvatska starija knjiga nije jim bila poznata, novija još nije bila procvjetala, nit, ono što je, bijaše nije jim bilo poznato, pak je većina poslegla za talijanskom knjigom, koja je nam jur po samoj naravi prirodnija i prijaznija nego li njemačka, koja nova bila je jur bolje procvjetala, većinom političkoga sadržaja, a stara oživjela, i ta je bila radi češćega i raznoga dodira s Talijani i kod nas prilično poznata. Većina nije se naučila ni njemački, što se je od nje zahtijevalo, niti hrvatski, što bi po prirodi bila imala. Većina nije se naučila jezika svoga, jezika svojega naroda, nije se odgojila za svoj narod, nemože mu služiti, kako to najbolje naš današnji dopis iz Koprakaze. Mnogi te većine učeć knjigu talijansku, kasnije i u samoj Italiji, usisao je i duhi talijanski, tako da je obljudbio nesamo knjigu i umjetnost talijansku nego i državu talijansku, da mu je *alfo i onega Italija*. — Da bi pak i bili iz naših mladih izesali Niemce, da bi nas i bili ponijemili, konu bi to bilo koristilo? Zar našoj monarhiji? Zar našoj vladajućoj kući?... Kako nas pelje ponijemčivanje, odgovorio je ovih dana u državnom saboru poslanik Schoenerer Niemac.

Moguće da je i taj državni razlog bio jedan između onih, s kojih se je učinilo članak 19. temeljnih zakona, kojim se je proglasilo sve narode austrijanske monarhije jednakopravnini u uređih i u školah. Neke nam se nezamjeri, da imamo taj članak po stoli put u ustih. Nismo mi tomu krivi, krivi su oni, koji slovom toga zakona nerade, koji proti njemu rade. I dokgod se bude proti njemu radilo, dokgod se ne bude po njemu radilo, dokgod se ne bude u život uveo, mi ćemo ga spominjati, mi ćemo opominjati one, koji ga nevrše, mi ćemo zahtijevati, da se vrši. Taj članak ima životnu znamenitost veću za našu državu nego za nas. Tko god proti njemu radi, radi doista i proti nam: premda nas već probudjene uništiti neće; al radi mnogo veće proti našoj monarhiji...

Nije druge. Talijanstvo vodi nas u Italiju, njemačtvo vodi nas u Njemačku. Jedino hrvatstvo ostavlja nas u Austriji.

Hrvati smo, sinovi onoga naroda, koji je jur mnogo pretрпи, s kojim se je svakako postupalo, komu se je svakakovih nepravdanih nanese, a koji pri svemu tom slovi sa svoje nepokolebive vjernosti, sa svoje neopisive poštivosti, sa svojih velikih zasluga za naš prejasni dom, za našu monarhiju. Nećete li nas za sve to nadariti — a mi toga nit nepitamo — a vi nas bar radi toga nekaznite. Neoglasujte se učiteljci svjeta, dajte nam bar što nas ide — po vječnih

zakonih prirode i po pisanih državnih zakonih! Mi ćemo, ako je moguće bit još vjerniji, još poštivoviji, još zaslužniji. Vi, što je za vas glavno, ćete brod, koj vam je povjeren, da njim upravljate, očuvati da se nerazbije, te da ne budu komadi s njega nastavljeni porabljeni k gradnji drugih brodovah.

Ivan i Marko

razgovaraju se o porezih.

Ivan. Jesi li Marko platio poreze?
Marko. Šta su ti porezi, ja ni neznam.

Ivan. Porezi su stibre, kontribucijoni, franjki i kako se sve zove.

Marko. Pak dobro. Kad znamo što su stibre, zašto da jih rećemo?

Ivan. Ali je bolje, da našu besjedu rabimo, nego ludju. Porez je hrvatska rieč i rieč će, da je porazrezano na svakoga toliki, da plati.

Marko. Nu neka bude! Platio sam jih, ne bilo jih, sve do krajarca. Ja bih baš i rado znao, tko je dao komu pravicu, da mu moram plaćati i od kuće u kojoj prebivam, i od zemlje, koju tezam, i od svačesa već dandašnjji.

Ivan. Nemoj, Marko, ludo govoriti!

Marko. Nije Ivane ludo, kad se mučim novej broje.

Ivan. Jest, brate, ludo si govorio, pak ovo ti dokaza.

Marko. Nu da čujemo!

Ivan. Čuj, Marko! Jesi li se kada pravdao?

Marko. Jesam, Ivane, ta znaš da sam sve, što imam, izpravdao od pogane ruke, koja mi je bila otačastvo otele, a zapravdao sam dosta zulkih zuljevah, neka sam dragi Bog znao!

Ivan. No, pak jesi li što sudcu dao?

Marko. Nista Ivane, nego što sam plaćao biljege (bule) i cefa, koji mi je pisma donasao.

Ivan. Vidiš dakle! A tko je sudcu platio, da ti sud?

Marko. E, valjada kasa!

Ivan. Dobro. A što misliš, Marko, je li dobro, da se je Bosna osvojila?

Marko. Ja bih rekao, da jest, jer ono je naša krv, pak je pravo, da budemo pod jednog kralja; zemlja je plodna i bogata, pak će naši krajevi s njom trgovati, naš će svijet tamo za službe naći.

Ivan. Vidiš, Marko, mudro govoriš. A tko je dao pjenezce, da se vojska sakupi, koja je Bosnu uzimala?

Marko. E, valjada kasa!

Ivan. Marko brate, ti malo i trgovješ. Kad ideš po sajmovih, ljepše ti se vidi, da su ceste gladke, i da je na sajmu

ljudi, koji red drže, da ti koja ludoba što neodnese.

Marko. Bogme istina je, liepo mi se vidi. Ja sam se dosta svoj dan narčio, al mi nikad nije pofalilo, ma da rečem, ni što bi oko natrusilo.

Ivan. Tako je. A tko plaća, da su ceste u redu, da je red i sigurnost među ljudi?

Marko. E, valjada kasa.

Ivan. Ti imaš, Marko, djece. Ide li ti koje u školu?

Marko. Ide brate dvoje, jedno zensko, jedno mužko. I oboje mi, hvala Bogu, liepo poštenje čini. Al je i učitelj mudra glava, i učiteljica je, ma takovu mi daš.

Ivan. Dobro, Marko, a tko plaća te naučitelje?

Marko. E, valjada kasa.

Ivan. A tko kasi daje novce?

Marko. Bome, Ivane, ta rekao sam ti, da sam nosio platiti.

Ivan. Jesi, Marko, ali si rekao i to, da nije pravo, što moraš plaćati.

Marko. Istina je! Da tko će platiti sudca, vojnika, stražu, cestu, školu, nego mi sami, kojim svega toga treba.

Ivan. Nu sad vidiš, da si se bio prenanjlo!

Marko. Bogme, jesam. Dakle Ivane, kako ćemo reći, što su porezi, ako bi me koji ljudi od mene pitao?

Ivan. Ja mislim ovako: Porez je ono, što plaćamo obćini, zemlji, državi, za odmjenu onoga, što obćina, zemlja, država nam čini u prospjeh i napredak — ludi da nam čuva, što imamo, budi da nam laglje načine daje, da nov imetak stećemo.

Marko. E, valja ti, liepo si ju odkrojio. Samo ne razumijem pravo, zašto govoriš posebi o zemlji, posebi o državi.

Ivan. To ti je, Marko, zato jer nešto se za nas brine komun ili obćina, nešto se brine više obćinah skupa, to jest, zemlja, kao na primjer Istrija, a za velike stvari brine se više zemaljah skupa, a to se zove država, cesarstvo, ili kraljevstvo, kako se već gdje zove.

Marko. Da koja je naša država, Ivane?

Ivan. Ma Austrija, bog te dao! A tamo na iztok je Hrvatska i Ungarija.

Marko. Bome to pravo govoriš. Jer goru čuva luga, koga obćina plaća. Za školu govore, da se zemlja brine tamo od Poreca. A na priuku vojsku diže ciele cesarstvo, sude plaća ciele cesarstvo. Bome, jest tako! Al tko je tebi, Ivane, sve to protumačio?

Ivan. Brate, Marko, ta znaš, da se je moj brat čuo nekuda školao. Kad bi doladja kući, sve mi je liepo dan za danom tumačio, da razumijem, kako što po svijetu ide.

(Sljediti će.)

Bosansko Odaslanstvo.

U jednom od predjasnjih brojevah „Naše Sloge“ govorili smo o poslanstvu iz Hercegovine i bili smo obećali, da ćemo opisati doček na Rieci. Nego u listu, izlazećem samo svakih 15 dana, toliko je toga proćebiti, da smo onaj opis morali izpustiti. Samo spominjemo, da su te Hercegovce počastili liepim štovom, gdje se bijahu sakupila po izbor gospoda hrvatska, a među njimi i baruni Vranicani-Dobrinovići. Tri Hrvata iz Istre napisu su braći hercegovskoj na riečkom zemljištu. To bijaše jedan Fiamin, plovan riečki; drugi Brusić sin, savjetnik, a treći Naban-Vladić učitelj latinskih školah. Hercegovci su veselo otišli govoreći: Nemojte braće nas zaboraviti, zašto mi vas nikada nećemo.

A sada ćemo vam dvie tri reči o poslanstvu iz Bosne. Bijaše jih od svake vjere nekoliko, ili da bolje rećemo, svi su bili hrvatske vjere, samo zakona razlićnoga, to kršćani, to muhamedanci i zudje. U Beču i Pešti nadivili su se mnogim liepim stvarim. Osobito da su u Beču rado vidili sprave, kojim se kuće gase i gasioce, jer u Beču to liepo znaju.

A Budimpešta je za muhamedance kao Meke, jer u Budimu ima grob nekoga Delti-babe njihovoga sveca, pak je džamijica i drviš, to bismo mi rekli, erkva i pop.

Da su jih u kraljevih dvorih liepo dočekali, to se već znađe. Cesar je svakoga nešto pitao po tumaču, i tako veselo bio, da vidi nove državljane.

Nego nigdje nije bosansko poslanstvo tako veselo i zadovoljno bilo, kako u Zagrebu; a o tom ćemo vam pripoviedati drugo na široko, jer danas nije više mjesta.

DOPISI.

iz Koprca.

Evo vam par riečih na Vaš članak „hrvatski jezik u Istri“ tiskan u posljednjem broju. Nadam se, da ćete jim ustupiti malo prostora u Vašem velenjenom listu.

Ugledna jedna osoba ovdje tužila mi se je, da stvar od uzgoju u Istri u tom članku nije dosta jasno razložena. Niti ta osoba, niti stotina drugih, da se nije odgojila talijanski, kako vi kazete, nego da se je mučila sa njemačkim. U Pazinu, u Tinjannu, u Zvinju, i drugud; da se nije učilo niti rieči talijanski, da se je sve moralo učiti njemački od najmladjih noguh. Niti on niti stotina njegovih vrstnjakah nije se mogla usavršivati

Koš. sh.

I. Kraljević Marko služi cara.

(iz Promontura).

Sinoć se je ožunia Marko, A jutros mu bila knjiga dodje: Red mu dođe, da na vojsku podje! Njemu majka žuto brašno spravila. Ljubi mu je košulju sikala Zlatnom žicom, srebrnom iglicom, Svaki punat suzićem livala, Sva košulja u suzom plivala. Ljubi mu je košulju davala, Sele ga je mlada upitala: „Ala, Marko, moj mijeji brajno! Kad ćeš, brnjice, doći do dvorova?“ Ali Marko sestri odgovara: „Boga tobi, moja mila sele, Kad uzrije javor jabukama, Kad pobili perje na sokolu, Onda mi se nadaš bilom dvoru!“ Al su mlade domisljate bile, Sokola su mlikom zadajale, A javor su vinom zaljale! Kad se svrši devet godin davn Urođin javor jabukama, Na sokolu pobili perja: Još ni Marka ni od njega glasa!

Pa mu ljubi bilu knjigu piše:

„Odi doma, Kraljeviću Marko!
Uzrja je javor sa jabukom,
Pobili na sokolu perja!“ —
Svršila se deseta godina,
Još ni doma Kraljevića Marka.
Anđelija ljubi govorila:
„Mandalina, moja zavoice!
Ovo j' nama deseta godina,
Da ni doma Kraljevića Marka.
Krojimo si robu na junačku,
Sedlajmo si dva najbolja konja:
Meni Vilu a tobi Goluba,
I mi odmo do dvora carova,
Mi si odmo pođiti Marka.“
Ono kroje robu na junačku,
Sedlaju si dva najbolja konja,
Ter su išle pred dvore carova.
Kad su došle pred dvore carova
Med sobom se pomunijale straže:
Ala, bože, čnda nevidjema!
Lipe su ti dvi delije mlade.
Na pogledu kano i divojke
A na skoku kano i delije.“
Božju stražu pomoć nazivaše:
„Bog pomoz! stražo carovljeva,
Gdi mu sluga Kraljeviću Marko?“
„Gori mu je u svitlim kamram,
Gori sidi s viraom ljubi svojom!“

„Boga tobi, stražo carovljeva,
Zovi slugu Marka Kraljevića.“
Veli straža Kraljeviću Marku:
„Bog te vidi, Kraljeviću Marko,
Toba zovu dvi delije mlade,
Dvi delije znano i noznano,
I neznano nikad nevidjene!“ —
Marko grede na bile barkane
Govoru mu dvi delije mlade:
„Boga tobi, Kraljeviću Marko
Što ti negres junak do dvorova?
Sele ti je priko mora dana,
Ljubi sutra za drugoga grede.“
Kad je Marko rieči razumiju
Svoju j' lipu ljubi ostavia
I on grede caru čestitomu:
„Da, moj care, dobri gospodare!
Evo t' služim deset godin dana.
Plati memo da ja doma gredem;
Sele mi je priko mora dana
A ljubi mi za drugoga grede,
Moju si grem ljubi odkupiti,
Moju si grem sele pohoditi.“
„Virma sluga, Kraljeviću Marko,
Lipše sam te ljube dohavia!“
„Oj, moj care, mili gospodare!
Prva ljubav u sreću zavita
A druga je otovom polita.“
Plati njega care gospodine

Plati njega i on doma grede. —
I motu ga za se na konjika.
Kad su došli u srid gore crne
Progovara Kraljeviću Marko:
„Boga vami, dvi delije mlade!
Za koga je moja sele dana,
Za koga mi moja ljubi grede?“
Al su njemu mlade besidile:
„Bog te vidi, Kraljeviću Marko,
Ješ nepoznaš sele ni ljubove!
Ljubi ti je s toboni na konjiku,
Sele ti je uza te na konja.

II.

Sultanija.

(iz Promontura).

Piše knjigu care gospodine:
„Koji ima sina al sinovea
Du ga šalje care za soldata!“
Svak da ima sina al sinovea,
Nog da nima starac Vidulino.
On da ima do osam berica
I dovetu Sultaniju mladu.
Sultanija čali govorila:
„Da, moj čale, milo dobro moje!
Kroj mi robu na jeduako
I sedlaj mi konja na junačku,

u svojem materinjem jeziku: nigdje nije joj bilo prilike učiti se niti reći u svojem jeziku. On i stotina njegovih vršnjakih žali, što neznata svojega materinje jezika — a nisu tomu krivi niti oni, niti njihovi roditelji, niti uzgoj talijanski, nego njemački.

Ima pravo, a nit' vi nejmate krivo. Što je nešto starijega narastaja, to je odgojen u zemlji njemačkoj, izvan nje talijanski, što je mlađjega tamo od godine 1860., to je odgojen i u zemlji i izvan nje talijanski. Nit' jedan nit' drugi nije odgojen u svom materinjem jeziku: a u tom imate pravo i vi i rečena ugledna osoba.

Pogled po svijetu.

U Trstu 29. prosinca 1878.

Parlamenti praznuju, i bilo bi teško reći, kad će se opeta sastati, premda ih još prilično posla čeka. Nekoji misle, da će to biti već prvom polovicom ovoga mjeseca; jer se ima do kraja dogmati zakon o trgovačkom ugovoru s Njemačkom i uzakoniti neke troškove za Bosnu i Hercegovinu. A ovostrani, to jest bečki sabor, ili carevinsko vijeće, imalo bi se sastati već i zato, da mu se novo ministarstvo predloži. Jer se misli, da će novo ministarstvo biti imenovano prvih dana ovoga mjeseca. Neće biti novo, nego zakrpano, akoprem svi viču, da treba korenitih promjenah. Nego svak bi htio po svoju mienjavu, a kako nekogi od gospodnjice stranke u Beču misle, pokazao je poslanik Schoenerer, koj reče, da većina naroda skilji za Prusom i da on govori na prozor, neka narod neda porezah, nego na rubež. Liepo nečis Schoenerer em ti obraz bio! Kad vidiš da tebi i tvojoj svojti pada pastirska palica iz ruke, onda zelis, da nas bund poklopis. Čekaj malo! Ali istini za volju treba spomenuti, da su mnoge občine čisto njemačke protest udarile, da nije istina što je Schoenerer govorio. Teče rieč, da će i Česi stupiti u carevinsko vijeće. Čudno je, da jih i Nova Pesa nekako gladi i kao poziva, da će se oni već lahko nagoditi. Vidiš čemo.

Ni u Pešti ministarstvo nije jako i to nam svjedoči ovo: kad je sabor prihvatio trg. ugovor s Njemačkom, dodao je, da to ne znači tobože, da jim je vlada posvena pogodna. Al je Madjar segav. On ministre plaši i plaši, samo da tim bolji budu, a kada dodje do ziva, onda jih krepko brani, jer zna da je bolje imati ovakove nego bog znaj kakove ministre.

Turska je utanačila s Austro-Ugarskom pogodbu o posjednucu Novog Pazara. To se već po stoji put govori.

Albani misle uestrojiti posebnii kneževinu, gdje bi ujedinjeni bili i slobodni, samo pod vrhovnim gospodstvom Sultana. U to ime držali su u Prizrenu skupštinu, na kojoj su također uzkratili pomoć turskoj vladi proti makedonskim ustašam. Voditelj tih Arnautah ili Albanezah jest neki Skenderbeg, odvjetak znamenitoga i opjevanoga Skenderbega bana.

Bugari će brzo birati novoga kneza, prvoga poslje toliko vremena. Sad se govori, da će izabrati nekoga Bibeska, boljara rumenskoga, kojemu voli i Turska i ostale vlasti.

U Italiji promjenilo se ministarstvo, bolje rekun okrpalo se. Predsjednik je Depretis, a mornaricom upravlja za nevolju jedan advokat. Ni tamo se nemogu smirit.

U Rusiji govore, da jako kuha. Ona stranka, koja hoće, veće slobode, neda nikako mira, i već se je na više mjestih pismena mladost sukobila sa stražama. Nekoji hoće, da je i sam cesarević otea uprosio, neka proglati slobode, kakovih dan današnji treba.

Ingleska i Rusija, kao dvie gospe u rukavicah, uvijek si prijateljski pripovjedaju, kako jedna ni druga ne misli zlo. A međjutim Ingleska je okupila krunska dobra na otoku Cipru (sve na sreću Turske!) a Rusija reče bi, da je primila, pod brambu generala Kaufmanna, Šir-Aliju gospodara Afganskoga. Inglezci su reč bi ovoga puta posvena sretni u ratu; zato se čuje da neće ni ugovarati ništa sa Šir-Alijom, već neka narod proglati njegovoga sina Jakubkana gospodarom, pak s njim da će mir učiniti. Ali tko zna, što se iza brda valja. Možda i tamo Rusija zakvači. Bože daj, da u ovoj novoj godini nebudemo slabijega javljali.

Franina i Jurina.

Fr. Jurino moj, mzivani Ti lepo mladu godinu po nokadanju. Bog Ti daj dobro leto, rodovito, srećno i koristo!

Ju. Bog daj sreću i zdravlje drugi

Franca! Ja sam to vavak za čoveka držal i hvala Bogu nisam se prevaril. Pravo žal mi je bilo čut, da si nekolicke dan prez posta bil va Terste.

Fr. Nohoro Jure, za nesreću ni treba Bogu molit, zač govore da sama pvide. Al ni bilo slabo ne, koliko su govorili. Maklja me je bila mulo obersnala. A pot šest dan prez dela; to je svo.

Ju. A ča će to? Čoveku, ki je pismen kako ti, lahko vrome projdo.

Fr. To je istina. Štal sam Knećin, pak Slogu i tako sve čugodar. Ter je Slogi coln

plahta, pak se očo vremena, dokle mi drugi ono prosiabikamo, ki pomato slova pobiram.

Ju. Jo tako, jo! Dragi ti, Frauino, si ča kndo šal, kakovo leto prorokuju?

Fr. Nisam baš još ni „Pratike“ v rukah imol, ma ja bim sudil, da će hit suho!

Ju. Po čem to sudiš?

Fr. A po ovom viš! Kada se čovek večer kakovoga trdini nasopa, svu noć je žejan i jutro je suh, da bi Bog zna ča popil. Tako i zemlja, se jeseni jur se je napila, pak će trabađa žejna bit ovo leto, ko je nastupilo!

Ju. Ah, puška te nozdela, vavak si vesel kako da ti milijani iz žepa trčū!

Fr. Ni treba milijuni, Jure, ne, leh sorce traba da te zadovoljao.

Ju. Ter pravo imaš. Tako ja budi te nisam svoj dan videl, da biš bil pravo žalostan. Ma čujš Fraue, kako će pak bit va našeh komuneh.

Fr. O tu istu pak će ti prorokovat va po-pervke!

Ju. Daj, pak će ti ja čugodar odgovorit!

Fr. Va gradicu j' tri sto ljudi, Dvo tro riechi, altri nudi, Na tisuec vavnjskih kmoti, Moralo bi ča imeti. — Pak to trisit za ferati. Xo affari comunali.

Ju. Xo affari comunali.

Fr. Govorit će babu svaka, No val niente sta baracca, I bilo bi puno bolje Čistiti lokve, čuvat polje.

Ju. I trošiti troški mali Per affari comunali!

Fr. Za pašišca malo gore Al Člief ghe occorro,

Mn por becco, non xo mal Pradat to jim komunal,

Neka kupo a paso d' oro Qnal cho listoso era loro,

Ju. S tim te dobit stroški mali Per hisogni comunali.

Fr. E se un Cajo o un Tizio

Un bol giorno fa giudizio, Pak zakriči va seduti Da to nisu pravi puti;

Al mu skoči trenta un Da zapita vas račun?

Ju. Dirā tutti come uno

Ko se messa s' quelluno!

Muš trubilo, još je dosti Na komunskog mesa kosti.

Fr. Šni tarreni nostri buoni

Crescon pure bei marroni.

Ju. Maruni su troški mali In affari comunali.

Fr. A kad Ludo na kraj leta,

Nostra gento benedetta Voi vedrete rovinade Dell' Istria lo contrade.

Ju. Da ni potreba već kriviti Ni ovoga ni onoga,

Nego svi smo, našja noga, Krive občinskog začora.

Fr. Chè al momento e all' ora Studiato non abbiamo, Popraviti negod znamo. —

Ju. Daklo i oni krivo imaju Ki te, Fraue, nepoznaju,

K' pur i chiappa il tre di coppe Kada godar Sloga sope,

Da je jurvo zadnja sila Da bi stvar se popravila, E la nostra profesia

Nessun valore non avria!

Fr. Oj, Jurino, mio compare,

A me pure così pare, Zač po moju grešau dušu,

Da svi v našu tikvu pušu Ben sarian migliorate Dell' Istria lo contrade,

I ljudi bi pamet zbrali In affari comunali!...

Neukū Nauka.

Da se osvjedočimo, je li vino pomješano špiritom, ugrijemo vino u otvorenoj zdjelici, držec posvo blizu površine ove teknećine svjetiljku sa gorućim stjenjom. Ako je vino pomješano špiritom, to se upali već pri unjerenoj toplini; inado li pako u njem samo unpravna špirita, to no počine prije goriti, dok ne zakipi.

Ako se opatiti ili popariti, uzmi ulja od biberova malvica (Pfeffermüchzell) te namaži njim ozledjeno mjesto. Naskoro ćeš oćetit ps-likšću i ozdravit ćeš bez ikakvih ranah. Š toga imaj uvijek pri ruci ovo ulje, koje možeš jeftino dobiti u svakoj ljekarni.

Srebro očistiš, ako u jaki kipući lug stavis nešto aluana i načiniš od toga sapunom sapunice. U toj se sapunici srebro čisti i to vunenom krpom, zatim se obrisu čistom krpom.

Čišćenje posteljenih okvirak. Prahom ili muhami zamrljane, posteljene okvire oko ogledala ili slika možeš najlaglje i najbolje očistiti, ako jih lagano tareš finimi vunenim krpicama, umoenimi u badomovo ulje. I fino vlasteni drveni okviri i pokunčvo može se na taj način najbolje očistiti; ovdje se može nešto jače trati nego li kod posteljenih predmetah, nu ipak se mora kako kod ovih, tako i kod onih paziti, da se upotrebjeno ulje posve čisto otare, jer se inače lahko prah uhvati.

Kako mo. . . sačuvati krumpir za kuhinju. Da se krumpir do kasna ljeta uzdrži dobrim i težnim, upotrebjuju u Francezkoj sliedeće sredstvo: Nad vatru se stavi kotao s vodom, i kad potpuno vrije, zaroni se u nutra prije već u brani krumpir u košari ili mreži. Kad je krumpir posvo volom pokrit, po prilici četiri sekunde kašnija, izvuci se košara ili mreža, a korun se iztrzne na tlo. Medjutim se vutra uvijek uzdržava, a kad voda kipi, opet se uroni nova množina itd., dok se nije na taj način uradilo sa svim krumpirom. Zatim se donese na zračno tlo i redko razastre, tako, da se brzo posuši. Ovim ćeš postp-

Da ja gredem za ta za soldata.
„Sultanija, drago dite moje!
Kamo će mi žute kose tvoje,
Kamo će mi dva goluba tvoja?“
„Žuta kosa niz pleća junačka,
Dva goluba niz oba pazuva.“
On joj sedla konja na junačku,
On joj kroji robu na jednako.
Ona skače na konjika vrana,
Ona jase kano i delija,
Ona grede caru za soldata.
Kad jo došla u kortu careva,
Sva joj se jo poklonila korta
A sam care do zemljice crne,
Al se ona ni pokloniti neće.
Care grede majci na divano:
„Ej starice, mila majko moja!
Pok je moja korta sagradjena
Ni ovaka došla“) delija,
Kano jutros u nedilju danak.
Na skoku je kano i delija,
Na pogledu kano i divojka.
Kako bi je majko privaria
Jo li ženska, jo li muška glava?“
„Lako bi jo sinko privaria.
Ti je vodi u svitlo kamare
I vadi joj srebne prestlice
I vadi joj svjetlo oružje.“
) deličilla

Ako j' ona delijica mlada
Izbirat će svjetlo oružje,
Ako j' ona mladjana divojka
Ona hoće na preslice zlatne.“
Kad su došli u svitlo kamare,
On joj vadi srebne prestlice,
On joj vadi svjetlo oružje.
Na prestlice ni gledati neće,
Neg se drži oružja svitloga:
„Boga tebi, care gospodine,
Kojo ćeš mi darovat oružje?“
Care grede majci na tužonje:
„Aj starice, mila majko moja,
Na prestlice ni pogledat neće,
Neg namiče na oružje svitlo.
I ona ni, majko, besidila,
Kojo l' ču joj darovat oružje.
Kako bi jo majko privaria?“
„Lako bi je sinko privaria:
Š njom ti lodi noću noćevati.
Jo li ona delijica mlada,
Ona će se do tebe darati;
Jo li ona mladjana divojka,
Ona će se od tebe micati.“
Pa govori care gospodine:
„Boga tebi, mladjana delijko,
Skupa čemo noću noćevati.“
Kad su isli noću noćevati,
Vrže čodu pod bijelu glavu,

Još govori Sultanija mlada:
„Boga tobi, care gospodine!
Ko se koga prijā dotaknija,
Namah“) nu je glavā odčaćena.“
Care nesni ni sino ni tamo,
Sultanija i blize se dava,
Kad jo jutrom bili dan svania,
Care grede majci na tužonje:
Aj milice, mila majko moja!
Nije ovo lipota divojka
Neg je ono delija neznanā.
Al je majka caru besidila:
„Ako bude, dunaj priplivala,
To će biti mlada delijica;
„Ko nebude dunaj priplivala,
To će biti lipota divojka.“
Kad su isli dunav priplivati
Ona pliva i sino i tamo,
A sam care ni do poč nemore.
Kad je mlada dunav priplivala,
Onda vadi žutu kosu svoju,
Dva goluba od oba pazuva:
„Gledaj care, da bi ošlipia,
Sam li muška, sam li ženska glava!“
Kad je care rieč razumia
Brzo grede dvoru bijelomu
I sakupi silnu vojku svoju,
Dok je s vojskom dunaj priplivao,
) oćmah

Sultanija na po puta došla.
Dok je care na po puta doša,
Sultanija bilom dvoru svomu.
Datoko je čale ugledava
I još daljo pridā njū sećava,
„Sultanija, drago dite moje,
Kakvo si mi poštenje donila?“
„Kakvo odnula takvo i donija! —
Kad sam došla prid kortu carevu,
Sva mi se jo poklonila korta,
Sam je care do zemljice crne.
Kad ma vidi care gospodine,
On me vodi u svitlo kamare,
On mi vadi srebne prestlice
I vadi mi svjetlo oružje,
Na prestlice ni gledati neće
Neg se držim oružja svitloga. —
Kad smo isli noću noćevati,
Ni se care mene dotaknija. —
Kad smo isli dunaj priplivati,
Ja sam čale i sino i tamo
A sam care ni do poč nemore. —
Care kupi silnu vojku svoju:
Dok je care vojku sakupia
Ja sam bila na po puta došla;
Dok je care na po puta doša,
Evo sam ti bilom dvoru svomu!“
(Drugi put dalje).

kom zapređiti, da krumpir klise na potjera a tako priredjen krumpir dugo se drži, ostaje užitan i tečan sve dok ne dodje novi.

(Pučke Nov.)

Književne vesti.

Javljam, da je društvo sv. Jeronima razposlalo ljetošnje knjige svojim družtvenikom, i to svega skupa četiri na broju, jednu ljepšu od druge, naime: 1. Danicu, koledar i ljetošpis za godinu 1879; 2. Mijat Briguša, hrvaški seljak, ili kako se može čovjek popeti s osla na konja, od šupnika Drag. Strahiniva; 3. Život Svetcača i sveticaah Božjih za mjesec seicab; 4. Povčarstvo od šupnika Paje Krepmlera. Mi jih nećemo hvaliti, jer se hvale same; samo želimo, da jih naš narod čita i uči sav i svuda, te se njimi okoristi.

Osim tih, dobili smo još tri vrlo zanimive knjige od Hrvatskog pedagogičko-književnog zbora, naime Školsku Diletantičku, što ju je njemački napisao glasoviti Dr. Herman Klauke. Ljudi, koji se školom bave, znadu i sami, što ta knjiga vredi, ako žele, da im mjesto slabih izadju iz škole zdravi i krepki ljudi. Druga je knjiga Jagodnjak, kao prvi svezak knjižnice za mladež. Tu ima voma krasnih pjesamah, bajkah, pripovijedaka i poviestnih crticaah, na koje rado čitaju i odrasli, a kamo nećo mladež, kojoj je namijenjena? Trećoj je knjizi ime Predavanja držana u sjednicah hrvatskog pedagogičkog zbora. I to je I. svezak. I. knjige što je stao izdavat' taj zaslužni sbor pod tim naslovom. Sadržaj je voma pounčljiv za svakog učitelja i Hrvata u obće. Hvala Bogu, našo se knjige lipo množe, samo noka Bog da i želju za naukom i svestranim napredkom onim, za koje su pisane.

Dr. Bleiwelsova svečanost, opisao i sastavio po stenografskih svojih bilježkah Ant. Bezenšek uz sudjelovanje prof. Dr. Celestina. To će biti naslov knjigi, koju će izdati uredništvo „Jug. stenografa“ u Zagrebu, ako se prijavi dovoljno predbrojnikah, te će sadržavati točan opis te velike narodne svećkovine i sve govore, koji su se tom prigodom govorili, sve napitnice po stenografskih bilježkah, sve brozjavke, koje su stigle, a i slika dr. Bleiwelsova. Cijena će biti tu knjizi oko 50 n. Tko si ju želi nabaviti, neka se prijavi uredništvu „Jugosl. Stenografa“ (Antunu Bezenšek) u Zagrebu čim prije mogućo, jer će knjiga izaci mjeseca prosinca o. g. Novci polože se ona, kada se knjiga primi. Za nepredbrojnice biti će knjiga kašnjo skuplja.

Vojska na Turškom, od leta 1875 do konca leta 1878 zove se knjiga, koju je štampao Jancz Giontini u Ljubljani (Mestni trg 17), a napisao ju znani pisatelj Jancz Alesovnc. Knjiga ima 5 podobah, kojih jedna Filipovičeva. Po pošti poslana stoji 55 novčicah.

Različite vesti.

Promjene u tršćansko-koparskoj biskupiji. M. Č. gosp. Matija Dubrovčić, župnik kod sv. Jakova u Trstu, je imenovan za župnika kod sv. Antona staroga u Trstu. Č. g. Josip Škerl do sada duh. pomoć u Jelšanah je imenovan duh. pom. kod sv. Jakova u Trstu. — Mladomisanik č. g. Ivan Stefan ide za duh. pomoć u Bersek. — Umrlo je dne 18. ov. mj. M. č. g. Angeio Grozić, kanonik u Piranu. Bilo mu 72 god. od kojih je punih 45 radio svjesto u vinogradu gospodnjomu. Pametno trošio i stidio pak zapustio svoja prilično velika imanje većim dielom siromakom. Sljeđećega dne, 13. premiaus e. otac Mohor Rojna, Franjevca u pazinskomu samostanu. Počivali u miru. — Grozičevom smrtju izpraznjeno mjesto je razpisano do dne 15. februara 1879.

Gosp. Dinka Dra. Vitezčić, našega vriednoga i vrloga zastupnika na carev. vieću, imenovala je žmijnjska občina dne 28. pr. mj. svojim časčastim gradjanom. Živili!

„Edinost“, list za puk tršćanske okolice, stampati će se u unapred, i to dvaput na mjesec kao do sada, ali će se čim prije preročiti u tjednik. O tom se živo radi. Proporučamo ju najtoplije svim, koji lagljo čitaju kajkavsko narječje.

Hrvatski sabor sastao se dne 28. pr. mj. da uzakoni produženje finaciovah nagode s Ugarskom, i proračun za god. 1879.

General Filipović, kad je prošlih danah iz Bosne bio dospio u Beč, uz ostalog svjeta i c. k. časnikah, pohiti na željeznički kolodvor, da ga pozdravi, takođerj društvo hrvatskih dijakah u Beču „Velobiti“, noseć mu na poklon loror vienac. Hrvat general Maročić, predstaviti to društvo Filipoviću, veleć: „Evo ti brate, predstavljam Velebitane; a kako znam, da si i ti izpod Velebita, dozvolio sam, da ti i oni ovdje dočekaju! Odmah zatim predsjednik Velebita predade Filipoviću vienac i reče mu ovako: „Pobjedonosni osloboditelju Bosne i Hercegovina! Pouzdano motrila je monarkija prelaz vojske, jer na čelu vojske stojao je prokušani vojvoda. Surova se sila opra. Tvoja junakinja sablja bijesnu, svietlo slobode zasja raji. I me ti posta svjetlami. Monarkija se ponosi tvojimi vrlinama. Najsjeknijuh radost, najveći ponos goji Hrvatska, vresli se poljedonosnomu generalu, ponosi se slavnim hrvatskim sinom. Najdubljim pođitanjem podastire ti „Velebiti“, izražujjuć čuvstva harmonisti cijelo domovine, lover-vienac.“

A barun Filipović odgovori: „Iznenadjen što sam u srcu carevine pozdravljam milozvničnim glasom materinacim, najvjeravam vas, hrvatska braćo, časa toga zaboraviti neću. Bosna nekoh ponosna, sada tužna, prirodno bogata, postat će pod dvoorlom i vašim trudom bisernom carevine, a slavnom kao naša mala otačbina.“

U Pragu dočekat Filipovića takođerj hrvatsko društvo „Hrvat“, koje ga je hrvatski pozdravilo i na apomen junatstva predalo mu loror-vienac od srebro. I njim se lipo zahvalio na rodoljubljan dar.

Plemeniti darovi. Njegovo Veličanstvo, naš Car, darovao je onomadno ljudem, kojim je u Hrvatskoj popliva Save stota poštilna, 10,000 for. A opot onim na Nutranskom 3,000 for. — Preuz. g. barun Josip Filipović darovao je za gradnju novoga biskupskoga dvora u Sarajevu 4,000 for.

Anton Jakić narodni poslanik, član ugarskog sabora i delegacijo, predaj. trg. obrt. komora u Zagrebu, umro je poslje kratke boli na 27. t. mj. Pokojnik rodio se je god. 1827. u Kostajnici. Nije sa učio velikih školah, ali imase zdrava razuma. Po znatna trgovac, bavio se je financij, pitajući Hrvatske, i u toj struci bio je valjan jedini. Napisao je takođerj jedan trgov. listar i izdao svojom nakladom nekoje knjige hrvatske. Bio je svakako medju najboljimi u Hrvatskoj.

Prodaja stabalah. Voćna i šumovita stabla i ovo se godine mogu dobiti kod ovog „C. K. Pomorskog Centralnog Odgojitišišta Stabalah“ (K. K. Köstenländische Central-Sämlinge). Stabla od jedne, dvie, tri i četiri godinah prodaju se cijenu; dapače občino i gospodari, koji dokazu da su ubogi, dobiti mogu nekoliko stabalah, u svrhu da nasade zanemarene šume (drumne) ili druge zemlje, takođerj bezplatno.

Od šumskih stabalah ima na prodaji: borovah (dvogodišnjih 100 po 40 nrvć, trogodišnjih 100 po 60 nrvć); smrekah (dvogodišnjih 100 po 30 nrvć, trogodišnjih po 40 nrvć, četverogodišnjih po 50 nrvć); mješecnah ili listovnicah (larizah), (dvogodišnjih 100 po 50 nrvć, trogodišnjih po 70); divljih kostanjah (dvogodišnjih 100 po f. 1 nrvć, 60, trogodišnjih f. 3); jelkah (jahah) (dvogodišnjih 100 po f. 1, trogodišnjih po f. 1 nrvć, 50, četverogodišnjih po 2 f.); običnih akacijah (jednogod. 100 po 30 nrvć, dvogod. po 60 nrvć); glogovah (dvogod. 100 po f. 1); ljetnih lipah (trogod. 100 po 3 f., četverogod. po 4 f.).

Od voćnih stabalah ima na prodaji: prsakah (dvogod. 100 po 4 f., četverogod. 100 po 20 f.); kostanjah (jednogod. po f. 1 nrvć, 20, dvogod. po f. 2 nrvć, 50, trogodišnjih po f. 3 nrvć, 50); trešnjah (trogod. 100 po f. 3 nrvć, 50, četverogod. po 8 for.); krušakah dvogod. 100 po 2 f., trogodišnjih po 3 f., četverogod. po 6 f.); jabukah (dvogod. 100 po 2 f., trogodišnjih po 3 f., četverogod. po 4 f.).

Šumskih stabalah ima na prodaji 1 milijun i 26,760, i to: borovah 410,075, listovnatih stabalah 615,685.

Voćnih stabalah 105,266, dakle svega ukupno 1 milijun i 131,021 stablo.

Tko želi dobiti se napomenuti stabalah bilo za plaću, bilo bezplatno, treba da se javi c. k. Namjestništvo u Trstu.

Još je ljudi, koji vjeruju u coprije (strigarje) i Onomadno neki njemački seljak u Gornjoj Stajerskoj, zabio si u glavu, da je jedan njegov vol zacopran iliti zatrigan. U toj svojoj ludoj misli, hajde on hitro te sađi žirva vola nadom, da će tako s njim sađati i istoga coprnjaka iliti strigunau. — Znamo, da ima na svietu ludjakah, ali da ima još i takovih, kakov se je izkazao ovaj njemački Stajercac, toga nemišljamo, pak ovo ga zato i motusamo u novine!

Ték Novacah polag Borse u Trstu od 16—29. Decembra 1878.

Dno	Car. danak (cehal)		Libe ster.	Car. danak (cehal)		Libe ster.	Pređ. srebr. (legjo)
	Naposlom	Pređ. srebr. (legjo)		Naposlom	Pređ. srebr. (legjo)		
16	5.35	0.34	100.24	5.57	9.37	11.50	100.75
17	5.35	0.34	100.24	5.57	9.37	11.50	100.75
18	5.34	0.33	111.69	100.25	—	—	—
19	5.34	0.33	111.70	100.27	5.47	9.38	11.78
20	5.35	0.36	111.76	100.15	2.8	5.36	11.77
21	5.36	0.35	111.69	100.50	2.0	—	—
22	5.37	0.35	111.77	100.25	—	—	—
23	5.37	0.35	111.77	100.25	—	—	—

Pregled tršćanskoga tržišta. dne 22. Decembra 1878.

Vozak primoraki i ugaraki za 100 kg	OD	DO
	for. nč.	for. nč.
Kafa Portoriko	129	132
S. Domingo	58	55
Rio polag vrsi	50	50
Cakar austrjaski	34	35
tućoni	30	32
Orleto travo bahaeo (Gri-	170	203
ntinac)	—	—
Narandje skrjinje	11	4 50
Karube puljacke	11	12 50
lorantinske	8	8 50
dalmatinske	17	18
Smokre Kalamata	15	16
puljacke	3	75
Limun skrjinje	3	75
Dadomki iliti mundulo pulj. za 100 kg	85	87
dalmatinske	23	36
Lešnjac	8	75
Biljvo	10	25
Pšonica ruska	9	10
ugaraka	—	—
galicka	—	—
Kukuruz (turkinji) ruski	5	5 50
ugaraki	0	75
Rat	0	75
Jotam	0	50
Zob ugarska	7	8
arbanaska	0	0 25
Pasulj (astoli) polag vrsi	—	—
robo	—	11
Bob	—	14
Loda	12	14
Oriz taljanski	13	23
inglozi (kiljiski)	15	16
Yuna bosanska	10	110
moraska	117	100
arbanaska	10	117
istaraka	—	—
Dasko koruško jelovico	52	92
štajarsko	44	75
Greda	12	7
bukovico	8	15
Ulje iliti, nije vrsi	42	43
najbolje	50	58
orođno vrsi	40	44
dalmatinske	—	—
istarake	13	—
Kamono ulje u barihah	1b	—
u kaotah	170	190
Kofo strojeno nasko	107	134
suhlo volovju nasko	70	110
dstm. ist. f. bos.	95	105
janjeđe nasko	70	85
dalmatinske	75	85
korzo	—	—
runane silano	—	60
zasto	49	59
zošjo za 110 komadah, u srebru	23	27
Dalmalar	28	31
Sardolo i bari	12	21
Vitrol modri	25	26
zeloni	5	5 73
Maslo	70	91
Loj dalmatinski i naski	13	45
Salo	46	40 50
Mast (salo raztopljeno)	42	44
Slanina	46	44
Kaljiva otolitar (100 litarah)	—	—
Galvici istarski	—	—
Ruj naski	9	—
istaraki	8	8 75
Lešće od javorika	19	14 50
Vinsko strigolno (Gripula)	31	46
eploh	32	46
Lumber (jabućice od javoriko)	14	16
Pekal barić od 100 kg	3	73
Gunje (štroso)	17	23
Katram dalmat.	22	23 25

Grjena hol, kašalj, hreputavica, promuklost, nazeb, zadavica, ropa, zapala ušljuh itd.

Sto jih gotovi P. Preindinl iučbar i Uekarnik u Trstu. Voama pomažu učiteljom, propođjednikom itd. Prob-djehah kapulah nođih, naravna jutarja hreputavico i grednih zapalah nastaja kao za čudo uzimanjem ovih sladkışah. Opazka: Vajta so pazit od varalcah, koji je pana-diojeju. Zato rajja utroj pitati Preindini-ove sladkışah

(Pastiglie Prendini) to gledati, da bude na omotku kutijoo (skatalo) mođ popla. Svaki komad tih sladkışah ima utisnato na jednoj strani Pastiglie a na drugoj Prendini.

Cijena 30 novć. kutijoj zajedno sa naputkom. Prodaju se u Prendini-ovoj Uekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste). — A izvan Trsta dobijaju se: na Rieci kod Prodana Uekarnika i kod Joehela i Peritica miodražju; — u Gorici kod Zanetti-a, Pontoniat, Korpasa i Kfirera; — u Puli kod Wassermanna Uoklat i Šahrinera miodražju; — u Mialom Uoklatju kod Virial-a; — u Pazinu kod Lina-a; u Zadru kod Vertal-a i Borotini-a; — u Šibeniku kod Berasa i Mifsturo; — u Špištu kod Volpi-a; — u Koruđi kod Zoveti-a; — u Makarskoj kod Pojanl-a i u svih boljih Uekarnah-iliti Speciorijah. 37

OGLAS. U nakladnoj i umjet. trgovini. M. BABIĆ u Budim-Pesti (Budapest Alte Postgasse N. 6.) izaše su i mogu se dobiti liepo i divno umjetnički izradjeno

NOVE SLIKE i to: I. slika OSLOBODIOCI Bosne i Hercegovine.

Na toj slici nalaze se osim ovih grbovah: austrjaskog, hrvatskog, bosanskog i hercegovackog, još i jedanaest po fotografijah izradjenih likovah onih ljudi, koji u tom velikom, a po hrvatsku istoriju slavnom djelu najvažnije uloge imaju, a to su: 1. Njegovo c. k. Velik. Franjo Josip I., car austrjiski, kralj ugaraki, hrvatski itd., a sada i gospodar Bosne i Hercegovine. — 2. Generali: Barun Filipović. — 3. Barun Jovanović. — 4. Nadvojvoda Salvator. — 5. Herceg Wartenberški. — 6. Tegethoff. — 7. Grof Szapary. — 8. Kaiffel. — 9. Miller. — 10. Pakovnici: Ritić. — 11. Vileta.

Slika je vrlo divna, i to: poput jednoga krsta (križaj) izvedena. — Svi likovi ukrašeni su liepim hrvatskim trobojnim okvirima i lorovirnim vijencima.

II. Slika: Prelazak austro-ugar-hrvatske vojske preko granice kod Kostajnice 29. Srpnja 1878.

III. Slika: Ulazak austro-ugar-hrvatske vojske u Sarajevo 19. Kolovoza 1878.

Sve tri slike jednake su veličine, i to: 50 centim. visoke a 85 široke. Sve tri slike crtao je prvi vještak u monarkiji g. Kacler, i zbilja su remek-djela, sa kojima se naš narod štiti može.

Cijena je svakoj toj slici casebno samo f. 1.50 novć. Tko naruči sva tri komada u jedared, taj dobio ove tri slike za f. 4. Tko pak naruđi u jedared jedno na drugo najmanje 10 komad, taj dobije svi deset slika za 10 f. Slike će se slati samo za gotov novac, ali pak kroz poštarsko pouzće (zur Postnachnahme).

Novca i poruđbino valja slati na ovu adresu: M. BABIĆ in Budapest, Alte Postgasse N. 6.

Višegodišnji solidan rad ove trgovine, jamči svakome za brzu, točnu i sarjestnu poslugu.

